

תלמידי כיחות אי' ובי מתכוונים להפוך שיאנים אפרוחים נבריקה

יגדל. כתוצאה מכך משתכללים האימונים, כשמעל לכל מושם הדגש על הגברת דרגת הסיבולת של הילד. כישירונית לא חסרים בישראל, הבעייה מתחילה רק כשהילדים גדלים, ובגלל סיבות אובייקטיביות אינם יכולים להגיע לדרגה אולימפית, על-מנת לייצג את ישראל במישחי-הגמר. דוגמה: בישראל אין אפילו בריכה אחת מחוממת וסגורה כגוש דן.

דגיגי

הפלא

ב שבת האחרונה, כשנערכו תחרות יות השחייה לגילאי 9 עד 12, היה

צים. ששימושו מאוזמתמיד חממות לשחייה נים צעירים. עדיין לא צמח בארץ שחיין מצטיין משכונת-התיקווה, למשל. אחת הסיבות לכך ספורט השחייה זר פך לוקסוס שרק בעלי יכולת יכולים להריות אותו לילדיהם. כניסה חדר-פעמית לבריכה עולה כיום כ-15 ל"י לילד. קורס שחייה פרטי כ-500 ל"י לחודש. לרשום זאטוט למועדון-שחייה עולה כסף. במחלקת השחייה של מכבי ת"א (שעד לפני זמן לא רב נקראה ב.מ.ע. ת"א), משלם כל ילד כמאה לירות לחודש. המורת חב"רותו במועדון. שלא לדבר על הסעתו של הילד לבריכה מדי יום.

אביהם של אסף בן השבע ורון דקל בן ה-10 משלם למכבי תל-אביב, כאלפיים

נעד למיטתו של יפתח הררי בן ה-7 שבע תלוי פוסטר ענק, שבו נראה השחיין האמריקאי-יהודי מארק שפיץ נושא את שבע מוליית הזהב, שאיתן צבר באולימפיאדת מינכן.

בשתי פינותיו התחתונות של הפוסטר תלויים שני תצלומים קטנים, שבהם נראה יפתח עומד על רקע תמונתו של השחיין האגדי, כשהשניים לובשים אותו בגדדים, המקושט בדיגלי ארצות-הברית. חלומו של יפתח, העולה עתה לכיתה ב', הוא להיות יורשו של מארק שפיץ. האם, אליינה הררי, מקדישה חלק גדול מזמנה לפיתוח כישוריו של הזאטוט. חלומו של יפתח בן השבע הוא גם חלומם של אלפי ילדים נוספים, השואפים להיות שחיינים אולימפיים שוברי שיאים עולמיים.

אופנת השחייה בגילים הנמוכים היא תופעה חדשה בישראל, ובמידה מסוימת יש בה משום תעתיק מן האמריקאים. בישראל, למשל, רק באגודות מכבי שוחים יותר מ-6000 ילדים גילאי תשע עד 12. ילדים צעירים יותר (כמו יפתח, למשל) נאלצים להתחרות בילדים בני תשע.

בגיל בו קופצים ילדים ישראליים לבריכת-השחייה, כבר משיגים ילדים אמריקאיים, אוסטרלים או גרמנים הישגים מרשימים. כיום מקובל בעולם ללמד ילדים לשחות החל משנתם הראשונה או השנייה. רק הורים ישראליים מעטים מעריכים ילדיהם זכות זאת לילדיהם.

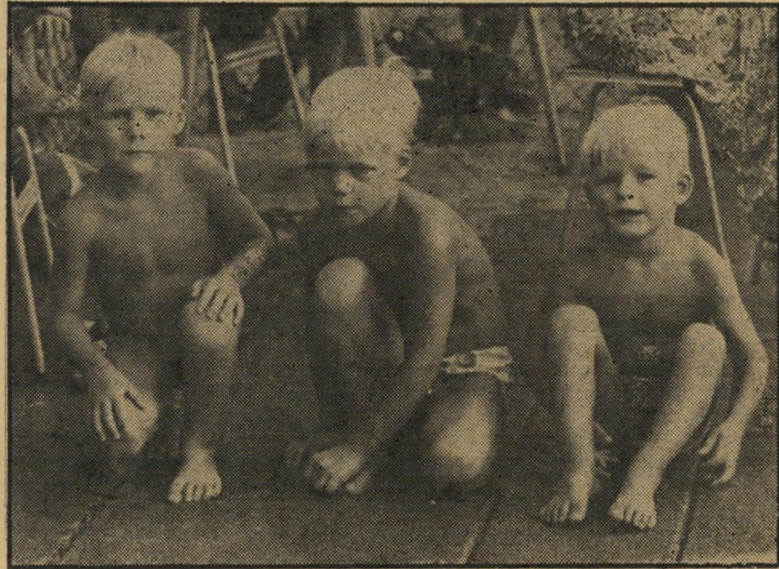
הטלוויזיה הישראלית מהווה גורם מרכזי בהחדרת ענף השחייה לליבות הילדים. די לזכור את שידורי השחייה ממונטריאל, שתלהיבו ילדים הורים, המהווים במקרים רבים גורם ממריץ.

לא משכונת

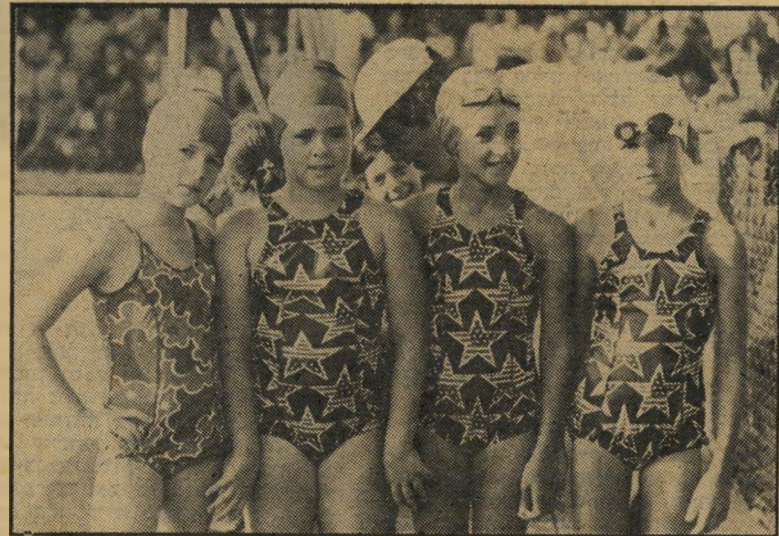
התיקווה

ה צינה הטופה לעבר שחיני העתיד בארץ — המבוגרים יחסית — מעלה, שמרבותם באים מאזורי-מגורים יוקרתיים. כך, למשל, טובי השחינים בישראל גילאי 9 עד 12 שנים באים מצפון תל-אביב או משכונת-פארא, מלבד הקיבר

הסקומים שלושת האחים למישפחת סטיונס מסקוטלנד. לשלושה יש אח נוסף, גדול יותר, שהשתתף בתחרויות השחייה שנערכו בשבת האחרונה בבריכה ברמת-עמידר. אביהם מועסק בארץ בעבודות קידוחי נפט.

הפרגיות ילדות רבות משתתפות בתחרויות מדי שבת. בגיל מאוחר יותר פורש חלק גדול מהן, בגלל סיבות רבות ומשונות. בתמונה נראות ארבע שחיניות מגוש דן. מימין לשמאל: רבקה, לורנה, נורית, ושרון.

אפשר לראות בהם מיספר דגיגים מחוגנים שבתוך שלוש-ארבע-חמש שנים יאימו על טבלת השיאים בישראל.

אחת הילדות הבולטות היום בשחייה בישראל היא הדר רובינשטיין בת ה-10 מקריית-אונן. היא שוחה מזה שלוש שנים, תוריה היו אלה שהביאה לבריכה לראשונה. היא שוחה 100 בסגנון חתירה בזמן פנטסטי של 11.14 שניות. ב-200 מ' פרפר זמנה הוא — 1.24 דקות. הזמנים שהיא קובעת מזהירים, ולא היו מביישים

לירות לשנת. "ברור שזו הוצאה", אומר האב. "אבל כשאני רואה את הבן שלי שוחה בבריכה במיסגרת מאורגנת, נעשה לי טוב על הנשמה. מלבד זאת, השחייה נותנת בריאות. זה גם מפתח אצל הילד עוד תכונה חשובה ביותר: שקדנות." האימונים שעובר ילד בן 9 עד 12 שנה, ואף פחות מכך, הם מפרקים. בשל העובדה שהשחייה בעולם מתפתחת בצעדי-ענק, משתדלים המאמנים בישראל, שהפער בין הארץ לבין המתרחש בעולם לפחות לא

שיאנית בת 10

הדר רובינשטיין, שטיינה בת העשר, שהאמן יוסף טלמי עומד לצרפה לסגל המחוגנים. בשבת האחרונה היא שבה רה שיא ישראלי לא רישמי, ב-200 מ' פרי-פר. היא מצטיינת בסגנונות פרפר וחופשי.

המחונן

גל גריסרו בן השמונה מאשקלון, הנחשב כאחד המחוננים הבולטים מבין השחינים-ילדים של השחייה הישראלית. גל עולה לכיתה ג', ומתאמן פעמיים ביום כשלוש שעות. זמנו בחמישים מטר הוא — 44.8 שניות.

ילדה בת-גילה גם בארצות-הברית ובי מירח-גרמניה.

כוכב נוסף הוא גל גריסרו ממכבי אשד-קלון. גל הוא בן שמונה, ואת 500 הצופים שחוו בתחרויות ברמת-עמידר בשבת ה-12 אחרונה הוא הדליים ממש. זמנו בחמישים מטרים בסיגנון הפרפר עומד על 44.8 שניות, ומהווה תוצאה פנטסטית בגילו. בולטת אחרת היא מיכל כהן, השוחה 100 מטרים בסיגנון חופשי בתוצאה של 1.06 דקות. ב-200 מטרים מעורב-אישי היא עושה 2:47.5 דקות. את שני השיאים האלה קבעה מיכל בשבת האחרונה, והם מהווים גם שיאים ישראליים.

לכל ילד — תלום משלו. כששואלים את עמיר אנגל בן התשע מהו חלומה, הוא משיב: "להיות עמיר גניאל *". וכשמ" שיכים ושואלים אותו: "למה אתה לא חולם להיות מארק שפיץ?" משיב עמיר, העולה לכיתה ג': "מקודם אני אהיה עמיר גניאל, אחר-כך אני יחולם להיות מארק שפיץ."

* אלוף השחייה הישראלי בן ה-14.

הפרפרית

הילדה שרי מנור בת השבע וחצי, היא מצטיינת בסיגנונות הפרפר והחופשי. לדבריה, היו אלה הוריה שהאיצו בה ללכת לשחות. בתמונה היא נראית בברכת רמת-עמידר, בהיכונן למישחה בסיגנון הגב.